

ELS MEDIS MATERIALS

De la "Nacionalització de Catalunya"

I arribem a la qüestió més difícil, a la qüestió de la qual depén la possibilitat de realitzar tot el vast programa de nacionalització que hem exposat. Arribem a la qüestió dels medis materials, pecuniaris.

I bé: al nostre veure és aqueixa una qüestió de voluntat, d'acert i de psicologia. No és insoluble, ni invencible, ni extraordinàriament difícil. Plenament l'han resolta la majoria dels pobles que a Europa treballen per la consagració de la llur individualitat nacional. Serem els catalans l'excepció trista?

Molts dels medis que hem proposat no demanen més que bona voluntat i fé. Altres poden cobrir ells mateixos les despeses que representen. L'esforç gros, enorme, a fer, és el relatiu a les escoles primàries. Principalment per a elles s'

terminats articles de consum hi van unes etiquetes del Concell Nacional txec, que equivalen a segells d'un valor petitíssim; els txecs, al comprar aquells articles, exigeixen que hi hagi l'etiqueta esmentada, i que l'industrial, pel compte que li té, posa de bon grat. Per a cada industrial aixó representa uns quants céntims diaris; però la suma de les menudes quantitats representa, al cap de l'any, una quantitat fortíssima. Tot está en fer entrar el procediment en els costums de la gent.

2. S'haurien d'organitzar grans festes, especialment deportives, per a les quals se pot pendre exemple dels *sokols* eslaus, i particularment dels txecs. Aqueixes festes servirien alhora per a fomentar el conreu físic de la raça, que té una grossa importància per a l'esdevenidor del nostre poble. Organitzen festes, i en treuen quantiosos

A. Rovira i Virgili

Les cotitzacions, els donatius, les subvencions resultarien insuficients; no representarien més que una petita part de les quantitats precises, Cinc abundoses fonts d'ingressos veiem possible.

1. Podria establir-se després d'un estudi assenyat i madur, una mena d'impost indirecte, a semblança del que's fá a Bohemia. En de-

terminats articles de consum hi van unes etiquetes del Concell Nacional txec, que equivalen a segells d'un valor petitíssim; els txecs, al comprar aquells articles, exigeixen que hi hagi l'etiqueta esmentada, i que l'industrial, pel compte que li té, posa de bon grat. Per a cada industrial aixó representa uns quants céntims diaris; però la suma de les menudes quantitats representa, al cap de l'any, una quantitat fortíssima. Tot está en fer entrar el procediment en els costums de la gent.